

samme Varemærke til sit Smør, som en Anden havde til sin Ost, eller om det skulde være saaledes, at dette ikke kunde være Tilfældet. Med Hensyn til den Diskussion — Strid kunde jeg næsten sige —, som fandt Sted derom, troede Udvalget her i Thinget at burde indtage en mægtige Stilling, saaledes som det staar udviklet i Betænkningen, og mente, at paa den ene Side bør den, som erhverver sig Eneret til Varemærkets Benyttelse, ogsaa opgive, til hvilken Sort Vare han ønsker og agter at benytte det, saaledes at hans Eneret ikke udstrækkes videre eller i alt Fald ikke beskyttes videre, medens det paa den anden Side af Grunde, som nærmere ere betegnede i Betænkningen, fandt, at det vilde være uheldigt, at en Anden kunde selv til andre Slags Varer benytte det Varemærke, som der allerede tidligere var erhvervet Eneret paa. Hele Udvalget var som sagt enigt herom. Hvad Konsekvensen heraf vilde være, skal jeg ikke i dette Dieblit komme ind paa, men dette var Udvalgets Stilling til Sagen. Saavidt jeg kan se af Lovforslaget, har den ærede Minister ikke troet at burde adoptere Udvalgets Standpunkt i saa Henseende, men er kommen tilbage til, at en Anden kan benytte et Varemærke til andre Slags Varer, end den har opgivet, som fra først af har erhvervet Eneret til samme Mærke. Der blev under Sagens Behandling i Folkethinget ytret, jeg erindrer ikke saa bestemt, om det skete fra flere Sider, men idetmindste erindrer jeg, at det blev ytret fra min Side, at, saaledes som Forslaget dengang var forelagt, maatte de Bestemmelser, som det indeholdt af strafferetlig Natur, undergaa væsentlige Forandringer. Jeg siger, at jeg ikke erindrer, om det ved Sagens første Behandling blev bemærket fra flere Sider end fra mig; men derimod har jeg beholdt fuldkommen i Erindring, at et æret Medlem, som jeg ser her er tilstede, det ærede Medlem fra Viborg (Klein), greb Leiligheden til under en anden Sags Behandling, nemlig under Behandlingen af Lovforslaget om Tilsyn med Levnetsmidler at udtale dette netop med Hensyn til dette Forslag. Jeg ser nu, at det foreliggende Lovforslag har taget væsentligt Hensyn til dette principielle Standpunkt, som hele Udvalget ogsaa stod paa i den den afgivne Betænkning. Den ærede Minister har ikke fulgt Flertallets Forslag paa dette Punkt, men har fulgt et Mindretal. Jeg skal erkende, at allerede ved dette Mindretals Forslag, som nu er optaget i det foreliggende Lovforslag, nemlig i sammes § 18, er der opnaaet grumme Meget til at oprette den Feil, som i sin Tid blev omtalt; men jeg skal dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at, selv saaledes som Lovforslaget altsaa nu lyder i Henhold til det omtalte Mindretalsforslag fra Udvalgets Betænkning, vil dog nogen Forandring være nødvendig. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem fra Viborg maaske

skulde erindre, at jeg i sin Tid leilighedsvis gjorde ham opmærksom paa, og at han ogsaa indrømmede, at det var rigtigt. Jeg vilde da ikke behøve nærmere at betegne, i hvilken Retning en saadan Forandring er nødvendig, det vil jo nærmere kunne omtales, saasnart Sagen ved en senere Leilighed kommer for her, efter omhyggelig at være bleven forberedt i et Udvalg. Naar jeg kaster Blikket paa § 7 Nr. 4, ser jeg, at der er kommet en ny Bestemmelse, om hvilken de Bemærkninger, som denne Gang fra Regeringens Side ere medgivne Lovforslaget, antyde, at Hensigten har været saavidt muligt paa en udtømmende Maade, for at ingen Towl i saa Henseende skal opstaa, at betegne, i hvilket Tilfælde et Varemærke skal udslættes; men jeg tror dog ikke, det kan misjendes, at denne Bestemmelse, der nu er indført i det foreliggende Lovforslags § 7 under Nr. 4 har en langt videre Rækkevidde. Dette Forslag staar i Forbindelse med hele det ogsaa meget omdebatterede Spørgsmaal om, hvilken Registrators Myndighed i Henseende til Udslættelse af Varemærker bør være, og jeg ser ikke rettere end, at Bestemmelsen i Nr. 4 ogsaa staar i Modstrid med, hvad hele Folkethingets Udvalg mente i saa Henseende var rigtigt. Efter § 7 Nr. 4 vil Registrator kunne udslætte Varemærket af Registeret i de Tilfælde, som nærmere ere omhandlede i § 6, i hvilke Mærket overhoved ikke burde have været registreret; men man giver jo derved Registrator en Bemyndigelse til at rette en Feil, som han mente at have begaaet, til, om jeg saa maaske udtrykke mig, paa egen Haand at udslætte et engang i Varemærkeregisteret indtegnet Mærke. Det var det, som Udvalget mente, ikke var rigtigt. Der var andre mindre Spørgsmaal paa dette Omraade, der maaske ikke var Enighed om; men jeg tror dog ikke, jeg tager Feil, naar jeg siger, at hele Udvalget mente, at, naar et Varemærke engang var indført, kunde det ikke komme ud af Registeret paa anden Maade end ved ganske andre Midler end det, at Registrator mente, at han har gjort en Feil ved Indførelsen. Jeg ser vel, at i § 7 Nr. 2 er der taget Hensyn til et Endringsforslag, der er stillet af Udvalget, nemlig det under Nr. 10, men jeg tror ikke paa nogen Maade, at der derved er taget det Hensyn, som Udvalget i det Hele taget mente, der burde tages, saasnart et Mærke engang er indregistreret. Det var Udvalgets Mening, om jeg har opfattet det rigtigt, at det burde og kunde Registrator ikke afgjøre, det maatte afgjøres paa ganske anden Maade. I § 6 har den meget ærede Indenrigsminister taget Hensyn til et Mindretals Forslag, som er stillet af ærede Medlemmer af Udvalget. Ogsaa det Spørgsmaal, som her er taget op, har givet Anledning til megen Diskussion i Udvalget. Dette Spørgsmaals Kjerne er omtrent den: Hvorvidt bør det, at en Mand engang har faaet sit Varemærke registreret, beskytte